Taula rodona Els novells

Mònica Batet
El Pont d'Armentera, 1976

L'habitació grisa
Empúries. Premi J.M. Casero

Batet s'estrena amb *L'habitació grisa*, una novel·la rodorediana que intenta aprofundir en les relacions humanes, especialment en les maternofilials, a l'entorn d'una meravellosa llibreria anomenada Les Flors del Mal.

Com escriu?
"Procuro escriure si puc cada dia, però ara he estat en fase de revisió, i encara hi puc estar dos o tres mesos més... Normalment escric un dia i l'endemà ho reviso".
Té algun autor de capçalera?
"Dino Buzzati, Mercè Rodoreda i Julio Cortázar".
Quin llibre li agradaria que fos un dels més venuts?
"*El desert dels tàrtars*, de Dino Buzzati, és una obra mestra. 14 euros, molt barat, a Empúries".

Mireia Vidal-Conte
Barcelona, 1970

Gestual
Pagès Editors. Premi Recull
Pragari
Columna. Premi Miquel de Palol

En un any Vidal-Conte ha passat de ser una total desconeguda a publicar dos llibres apadrinats per sengles premis. El poeta Màrius Sampere escriu al pròleg de *Gestual:* "No dóna cap total matemàtic, però sí una composició harmònica, ens ofereix una visió suficient i particular de l'entesa de la poeta amb el món que l'envolta". A *Pragari* l'autora ha intentat "resumir Praga a partir de l'experiència de la ciutat".

Com escriu?
"No escric cada dia. A vegades estic tres mesos sense escriure i després un dia puc estar-m'hi de nou del matí a onze de la nit, a sac, sense normativa. Intento inspirar-me en sensacions o en la vida mateixa. Escric bastant amb música, m'abstrau bastant i intento trobar-hi paraules".
Té algun autor de capçalera?
"Va a èpoques, però m'és indispensable Alejandra Pizarnik. També Màrius Sampere i Joan Brossa".
Quin llibre li agradaria que fos un dels més venuts?
"Si pogués ser, m'agradaria que es vengués molt un llibre de poesia dels de veritat, com l'*Iconograma* de Màrius Sampere (La Garúa)".

Caterina Pascual Söderbaum
Lleida, 1962

El sonet de la respiració
La Magrana. Premi Katapultpriset al millor debut literari del 2001

Caterina Pascual Söderbaum, filla d'un català i una sueca, va publicar el 2001 en la seva llengua materna *El sonet de la respiració*, que segons l'Associació d'Escriptors de Suècia va ser el debut literari de l'any, com van reconèixer amb el premi Katapultpriset. Actualment Pascual viu a Jafre (Girona), però el seu itinerari vital ha estat marcat pel viatge, ja que ha viscut a Barcelona, Cartagena, Maó, Girona, Menorca, Anglaterra, l'Argentina, el Brasil i Uppsala, entre d'altres. Un desarrelament que s'aferma en una escriptura molt potent.

Com escriu?
"Escric al matí i després de llegir. Necessito llegir alguna cosa per posar-me a to, m'és fonamental. Sempre busco algun detall, alguna cosa que me'n dispari una altra".
Té algun autor de capçalera?
"Va molt a èpoques. En una època de la meva vida vaig llegir molt Shakespeare, Baudelaire i molt de teatre, i ara estic llegint més assaig i poesia, depèn del que busqui. Llegir és com anar al supermercat, sempre estàs buscant alguna cosa, des de paraules fins a una entrada".
Quin llibre li agradaria que fos un dels més venuts?
"No ho sé".

Martí Sales
Barcelona, 1979

Huckleberry Finn
Moll. Premi de Poesia Vila de Lloseta

Du la literatura a la sang: és fill de l'escriptor Francesc Sales i la il·lustradora Eulàlia Sariola, que va trencar aigües passejant per la Fira del Llibre. Actor, músic, poeta, veu necessari el trencament de les fronteres. "Hi ha moments que escric i no sé ben bé quin gènere és..., és una cosa molt híbrida, i estem en un moment que ja està bé batallar pel transgènere".

Com escriu?
"Caço molt, vaig fent tot el que haig de fer tot el dia amb les orelles ben obertes, i quan escolto frases, paraules, vaig a veure una exposició, teatre..., estímuls forts, és fantàstic, surto vibrant. Així que puc sec i escric, però de vegades ho deixo reposar mesos. En la reescriptura és quan més escric".

Té algun llibre de capçalera?
"Ara mateix acabo de llegir el *Carrer Marsala,* de Miquel Bauçà, i he tocat el cel".
Quin llibre li agradaria que fos un dels més venuts?
"*Jardí amb cangurs*, de Melcion Mateu (Edicions 62), o *El furgatori*, de Josep Pedrals (LaBreu Edicions)".

Dolors Borau
Barcelona, 1963

Taula reservada
Angle Editorial

Professora de música i dietista, Borau protagonitza una aposta d'Angle Editorial per trobar una veu nova. El seu debut beu de l'observació directa, parla de temes universals a partir dels petits detalls inserits en una quotidianitat que, com el dia de cada dia, sembla tan senzill que no ho és.

Com escriu?
"Escric quan puc, com puc, perquè tinc poc temps. Intento memoritzar-ho, i el que no em queda penso que no val la pena. Quan m'assec davant de l'ordinador puc passar-hi molta estona, em prenc hores de son. Si estic en un entorn idíl·lic, millor, però puc escriure a qualsevol lloc".

Té algun autor de capçalera?
"Recordo molt feliç l'època que llegia els russos, quan era jove. I la Mercè Rodoreda. I Shakespeare, també".
Quin llibre li agradaria que fos un dels més venuts?
"Posats a fer, un dels nostres...".